

روز جهانی زن در بروکسل 2014

زنان در مقابل دو واپس گرای پدرسالار: سرمایه‌داری امپریالیستی و بنیادگرایان مذهبی!

هشت مارس روز جهانی زنان در راه است و ما باز هم برای تحقق بخشیدن به رویای رهایی مان مبارزه می‌کنیم. چشم به راه مبارزات خواهرانمان نشستیم تا زنجیره‌ی هزاران ساله‌ی ستم بر زنان را که به قدمت تاریخ، ما را در بند گرفته به یاری دست‌های بی‌شمار زنان تحت‌ستم بگسلیم.

از خودمان سوال می‌کنیم ما که حدود دو سوم از کار دنیا را انجام می‌دهیم و در عین حال، تنها ده درصد از درآمد جهانی را به دست می‌آوریم و کمتر از یک درصد از دارایی جهان را در اختیار داریم و هفتاد درصد فقرای جهان را تشکیل می‌دهیم؛ سهممان از جهانی که جزء سازندگان اصلی آن هستیم و بار اصلی آن را به دوش می‌کشیم، چیست؟

سهم ما در این میان گسترش خشونت سازمان‌یافته‌ی دولتی و متعاقباً خشونت خانگی و اجتماعی است که روزانه یک سوم از ما زنان مستقیماً آنرا تجربه می‌کنیم؛ گسترش تجاوز جنسی، قتل، قتل ناموسی، تن‌فروشی، تحقیر، توهین و تهدید و ... گسترش بی‌سابقه‌ی بهره‌برداری کالایی از بدن‌هایمان، پوشاندن با حجاب به اسم مذهب و عرف و فرهنگ و قانون، یا حراجش در بازار سکسیسم و پورنوگرافی و تبلیغات و ... هر روزه عرضه و قیمت‌گذاری آن است.

در امتداد کارکرد همین نظام سرمایه‌داری مردسالارانه است، آن‌زمان که امپریالیست‌ها برای تقسیم جهان مقابل هم می‌ایستند و به نام «آزادی» و گسترش «دمکراسی» در کشورهای جهان سوم جنگ‌های تجاوزکارانه به راه می‌اندازند، باز هم اولین قربانیانش ما زنان هستیم.

در عین حال که ما ارزان‌ترین، مطیع‌ترین، مطلوب‌ترین و سودزاترین نیروی کار برای چرخش سرمایه‌هایشان محسوب می‌شویم اما با «خانه‌دار» خواندمان، کارمان را صرفاً یک «فعالیت درآمدزا» می‌نامند و فوق استثمار ما را مخفی می‌کنند. وقتی هم که برای تغییر این اوضاع به صف مبارزات اجتماعی می‌پیوندیم، سهم ما رژیم‌های واپس‌گرای اسلامی است که باز هم اولین قربانیانش خود ما هستیم.

از قانونی شدن شرع علیه زنان در ایران و افغانستان و عراق تا اعلام چندمتری در لیبی تا افزایش بی‌سابقه‌ی تجاوز و ناقص‌سازی جنسی در مصر تا احیای سنگسار زنان در تونس و سوریه ... و احیای حجاب زنان (چه اجباری و چه اختیاری) که به طرز انکارناپذیری نماد فشرده‌ی حاکمیت شرع است.

این‌ها همه جنگ واقعی و خونین این دو قطب پوسیده بر علیه زنان است که یک حکومت‌نظامی جهانی بر علیه زنان به پا داشته‌اند و این ما هستیم در میانه‌ی این جنگ و این باز هم تکرار تراژدی حضور انبوه و جسورانه‌ی زنان است در پروسه‌ی

تغییرات اجتماعی و دست‌خالی و نا امید، و عقب‌راندن‌شان است. این باز هم تکرار داستان انتخاب بین متجاوزین است؛ انتخاب بین بد و بدتر! و این باز هم بازگشت به چرخه‌ی نافرجام انتخاب بین دو قطب واپس‌گرا، پوسیده، تاریخ گذشته و امتحان پس‌داده است.

زنان برای این دو پوسیده‌ی زن‌ستیز از یک سو ارتش کار، پیاده نظام و کالای ارزشمندی هستند که بدون جایگاه امروزی آنان این نظم استثمارگرانه و ستمگرانه قادر به ادامه‌ی بقای خود نیست و از دیگر سو به واسطه‌ی نقش، جایگاه و پتانسیلی که دارند در صورت ورود به میدان مبارزه با افق‌رهای خودشان و بشریت قادر هستند کلیه سدهای پوسیده و پدر/مردسالارانه را که در معرض فروپاشی تاریخی هستند، فرو بریزند و دنیای دیگری بسازند.

از این رو ما زنان فقط با مبارزه‌ی انقلابی، انترناسیونالیستی، رادیکال و هم‌زمان با این دو قطب تاریخ گذشته‌ی ضدزن است که می‌توانیم دستان خون‌آلود، مردانه و «روحانی» آنان را از زندگی میلیون‌ها زن که در خانه‌ها، کارخانه‌ها، مزارع، خیابان‌ها، فاحشه‌خانه‌ها و ... با خشونت بی‌رحمانه و بی‌سابقه‌ای له می‌شوند، کوتاه کرده؛ و راه‌رهای و دست‌یابی به روابط غیراستثمارگرانه و غیرستمگرانه را باز کنیم. هیچ افق روشنی برای‌رهای زنان و راهی بشریت بدون جنگیدن و سرنگونی این دو قطب پوسیده متصور نیست و بدون حضور زنان در این مبارزه سرنگونی این دو قطب امکان‌پذیر نیست.

در این راستا، ما همه زنان و مردان مبارز و معترض را فرا می‌خوانیم تا در یک آکسیون انترناسیونالیستی و یک جلسه بحث و گفتگو در شهر بروکسل به مناسبت 8 مارس روز مبارزات زنان جهان، شرکت نمایید!

کمیته برگزاری هشت مارس 2014 در بلژیک

زمان و مکان آکسیون: شنبه ۸ مارس، ساعت ۱۴

(Gulden Vlieslaan) Av. de la Toison d'Or, Ixelles

(محل آکسیون مابین دو ایستگاه مترو Louise و Porte De Namur می‌باشد که از هر کدام از این دو ایستگاه با ۲

دقیقه پیاده روی به محل می‌رسید)

زمان و مکان جلسه؛ بحث و گفتگو (فارسی): شنبه ۸ مارس، ساعت ۱۸

مجتمع فرهنگی پیانوفابریک

Pianofabriek, Rue du Fort, Saint-Gilles